

ETELÄ-SUOMEN MERIKALASTAJAIN LIITTO

Mariankatu 18 A 10, 48100 Kotka. Puh. (05) 218 24 22, 0500-253 261. Fax (05) 218 22 29
Kotisivu: www.merikala.fi. Sähköposti: etunimi.sukunimi@kymp.net. Y-tunnus: 0223382-8

LAUSUNTO

Maa- ja metsätalousministeriö
PL 30
00023 VALTIONEUVOSTO

Viite: Lausuntopyyntö
Asia: Lausunto kalastusasetusluonnoksesta

Olemme tutustuneet kalastusasetusluonnokseen ja esitämme lausuntonamme siitä seuraavaa.

Tärkeimpänä asiana toteamme, että karisiian kalastus tulee sallia myös Suomenlahdella. Asetusluonnoksen 12 §:n 5 momentin tulee lisätä uusi 5) kohta: ”pituusasteen 27 itäpuolella vähintään 35 millimetriä”. Nykyinen säädös 43 millimetriä merkitsee, että Itäisen Suomenlahden karisiioista on verkoilla saatavissa vain kaikkein kookkaimmat mätikalat.

Taimenen kalastus pintaverkkopyydyksillä esitetään kokonaan kiellettäväksi. Miten tällaista säädöstä tulkitaan? Ovatko kaikki ”pintaverkot”, joihin taimen voi tarttua, kiellettyjä? Vai ovatko vain pintaverkkoihin jääneet taimenet kiellettyä saalista? Riippuuko kalastuksen sallittavuus siitä, mikä osuus saaliista on taimenia? Alueellamme on osakaskuntia, jotka käyttävät vuosittain tuhansia euroja meritaimenen istutuksiin. Mielestämme on kohtuullista, että vesialueiden omistajat saavat kalastaa istuttamiaan taimenia muutenkin kuin vapavälineillä.

Pidämme hyvänä, että rasvaevättömän taimenen alamitta on pudotettu 50 senttiin. Taimenen alamitat Suomenlahdella tulee yhtenäistää, niin että kylänvesillä ja yleisvesillä ovat voimassa samat alamitat. Purotaimen tulisi asetustuonnoksen mukaan ilmeisesti koko maassa täysrauhoituksen piiriin?

Kuhalle esitetty alamitta 40 senttiä merialueella on mielestämme sopiva.

Mielestämme asetukseen tulee ottaa yleiskalastusoikeudella kalastaville kuhan ja taimenen saaliskiintiö enintään kolme kalaa vuorokaudessa. Tämän tyyppistä rajoitusta esitettiin asetuksen aikaisemmassa luonnoksessa.

Pintaverkon määritelmä on parantunut nykyisestä asetuksesta, mutta määritelmän perusongelmat ovat pysyneet entisellään. Kalastuksen harjoittajat mieltävät pintaverkoiksi verkot, joiden yläpaula on pinnassa. Pohjaverkot, joiden yläpaula on puolentoista metrin syvyydellä pinnasta, eivät yleisen kielitajun mukaan ole pintaverkkoja. Määritelmän mukaan kaikki mataliin vesiin laskettavat verkot olisivat pintaverkkoja ja ne tulisi vesiliikenteen käyttämällä alueilla merkitä 1,2 metrin korkuisilla lippusaloilla, vaikka tällaista salkoa ei saisi edes pystyyn kyseisellä vesialueella. Oman ongelmansa tuo myös vedenkorkeuden vaihtelu. Esimerkiksi alkuvuonna 2015 vedenkorkeus itäisellä Suomenlahdella on vaihdellut saman vuorokauden aikana toista metriä. Sama verkko samassa paikassa on aamupäivällä ollut pintaverkko ja iltapäivällä pohjaverkko.

Syksyinen verkkokalastuskielto vaelluskalavesistöissä koskenee myös jokien patoaltaita. Mielestämme esimerkiksi Kymijoen länsihaarassa, missä ei ole toimivia kalateitä, ei tarvita tällaista rajoitusta.

Esitys vahvalankaisten verkkojen kieltämisestä rannan läheisyydessä koko merialueella syksyllä ja keväällä on varmaankin kirjoitettu hyvässä tarkoituksessa, mutta säädöksessä on ongelmia. Taimenten kalastettavuus ei riipu ensisijaisesti langan paksuudesta. Ongelmia liittyy myös rannan määrittelyyn. Tarkoitetaanko rannalla isojaon aikaista virallista maa- ja vesialueen rajaa vai jotain muuta? Missä sijaitsee ranta ruovikkoalueilla ja kivilouhikoissa? Miten otetaan huomioon vedenkorkeuden vaihtelut? Matalissa ruovikkolahdissa ei yleensä ole taimenta, mutta haukea, lahnaa ja madetta voi olla runsaasti, ajoittain ehkä tulevaisuudessa taas myös turskaa.

Pidämme hyvänä, että isorysän käyttö on uuden luonnoksen mukaan sallittu myös kalastajille, jotka eivät täytä arvonlisäverolain mukaista tulorajaa. (13 §)

Lisäksi toteamme, että nykyisessä kalastuslaissa määritelty silakan verkkokalastusoikeus on varsin tärkeä asia itäisellä Suomenlahdella ja että tämän oikeuden olisi toivottu sisältyneen myös uuteen kalastuslakiin.

Kotkassa 15. toukokuuta 2015

Toiminnanjohtaja

Teemu Tast